ISSN 0132-4462.
№ 12 1996
ГРУДЕНЬ

перець

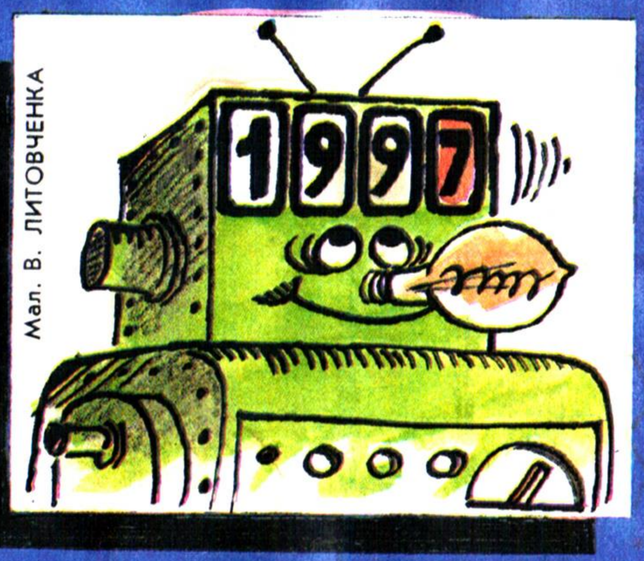

Мал. В. ЛИТОВЧЕНКА

КОРОТКО КАЖУЧИ

◆ І плюнути нема на що — все вже обпльовано.

Олександр ПЕРЛЮК.

Мал. С. ФЕДЬКА

КОРОТКО КАЖУЧИ

◆ Найстрашніший звір не той, що в лісі, а той, що пробуджується в людині.

Юрій САВЧУК.

Мал. В. АДАМОВИЧА

— Даремно поспішаєш, нам ще пенсії не виплатили...

Мал. В. ЗЕЛІНСЬКОГО

— А що, для закордонного паспорта треба фото на повний зріст?

СПІВАНКИ

А у нас на пивзаводі
Вже давно прогули «в моді»:
Всі п'ють, всі гуляють —
Платять тим, що виробляють.

* * *

Стрів Володю раз Федот:
— Вже і ваш стоїть завод!
— Не стоїть, — той каже, —
що ви!
Розтягнули до основи.

* * *

Я не лівий і не правий,
А центрист я нині —
Торба — зліва, торба — справа,
Сам — посередині.

* * *

Сон страшний Петру наснився:
«Бідне серденько моє!
Снилось: вдруге я женився,
Й знов на тій, що й нині є!»

* * *

Як купона гривня «з'їла»,
Зажурилась моя мила:
— Хоч колгоспниця з села —
Мільйонершою ж була.

Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ.

с. Кричильськ
Рівненської області.

Телеграфне Агентство Перця

ДЕБАТИ В ПАРЛАМЕНТІ

Наш парламентський кореспондент факсує. Сьогодні відбулося екстрене засідання парламенту, присвячене зустрічі Нового року. У гарячих дебатах при обговоренні цього пункту порядку денного, взяли участь вісімдесят депутатів. За те, щоб достойно зустріти рік Бика, проголосувало сто чотири депутати. Аби просто зустріти — п'ятдесят вісім. Категорично проти будь-якої зустрічі було дев'яносто шість обранців. Решта утрималась.

З НОВИМ ПОДАТКОМ!

Як передає наш полтавсько-кіровоградський кореспондент, четвертий рік члени Синьопівненської міськради зайняті виключно однією проблемою — вони переіменовують вулиці. Переіменування пішло вже по третьому колу. І оскільки заміна табличок на будинках, заміна довідників та інші витрати, пов'язані з цією акцією, потребують коштів, міськрада вирішила ввести спеціальний місцевий податок, який так і називатиметься — переіменувальний.

ЦІЛЮЩА ВІДПОВІДЬ

У зв'язку зі значним скороченням ліжкомісць у лікувальних закладах нашої країни, в Міністерстві охорони здоров'я готується інструкція, за якою всі листівні відповіді медичних установ про неможливість госпіталізації мусять бути заряджені місцевими цілителями. Аби людина, одержавши відмову в лікуванні, могла прикласти її до хворого місця.

МЕДАЛЬ ЗА ТЕРПІННЯ

За неперевіреними даними в урядовій адміністрації готується текст указу президента про заснування нової медалі — «За довготерпіння». Нею нагороджуватимуть громадян нашої країни, котрі не надсилають до високих інстанцій рішучих протестів проти антисоціальної програми уряду, не висловлюють невдоволення своїм злиденним життям.

ШКОЛА КІЛЛЕРІВ

Цю новину передав наш позаштатний кореспондент телефоном. У центрі столиці вирішено відкрити школу кіллерів. Передбачається, що прийом до неї здійснюватиметься на конкурсній основі, причому конкурс абітурієнтів очікується чималенький. Оскільки, як ми знаємо, ще жодного кіллера затримано не було, можна зробити висновок, що професія ця щодалі набуває цілком легального статусу.

КОНВЕРТОВАНІ ДУМКИ

◆ *Епітафія: «Закінчив школу життя».*

◆ *Радіоактивний відпочинок.*

◆ *Іуда: «Не продавав би, але гроші отак потрібні!»*

◆ *Оголошення вуличного комітету: «Свято на нашій вулиці переноситься на невизначений строк».*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

Мал. О. КОХАНА

ОГО-ГО-ЛОШЕННЯ

«Пересувний зоопарк запрошує учнів з викладачами, аби ті впевнились, що людина походить не від мавпи, а, принаймні, від двох мавп».

Флоріан БОДНАР.

Мал. В. ЗЕЛІНСЬКОГО

— Ти ж казав, що з першого грудня кинеш пити...
— А я випив за вересневу зарплату...

НЕБИЛИЦІ

Призначили розумних враз
На всі посади. Був указ.

Повернули людям
вклади —
Всі за них купили «Лади».

Леонід ЗАБАРА.

Міні-усмішки

У СВІТІ БАЖАНЬ

— Боже, верни мені молодість. Хоч на одну ніч!

*

ПЕРЕСТОРОГА

— Чи не могла б пані пояснити, чому у квартирі Волинських щоночі горить світло в той час, як самі вони сплять?

— Все дуже просто. Раніше вони всіляко економили світло. Але раптом пан Волинський став у темряві плутати свої двері з дверима сусідки...

— Я зрозуміла. Дякую! Боже мій, він хотів її обікрасти! Який жах!

*

ІСТОТНЕ ДОПОВНЕННЯ

...Гарантується цілковите і безповоротне зняття зайвої ваги, тяги до алкоголю, куріння, а також залежності від м'ясо-молочної дієти.

Іван КОШОВИЙ.
м. Київ.

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

Мал. В. ЛИТОВЧЕНКА

— Регламент! Моя черга!

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

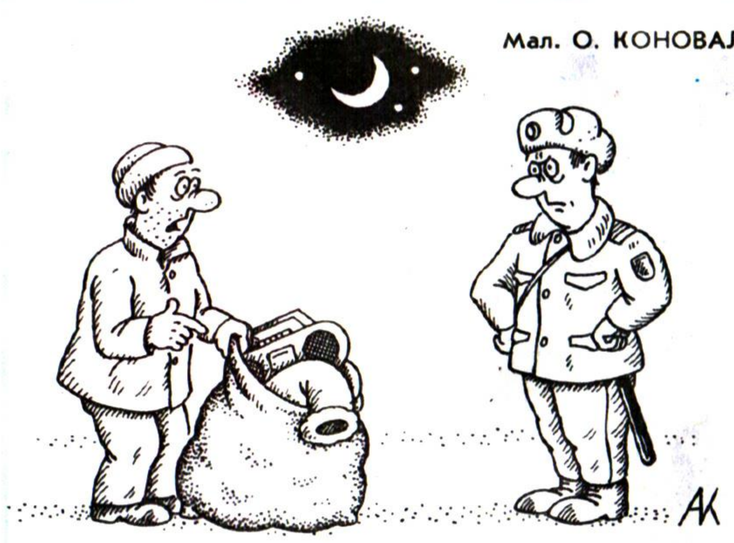

— Слово честі, сержанте, усе це я наколядував...

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— З роком Бика, козел!

ІРОНІЗМИ

▣ *Прикро не те, що усе продається, а те, що у мене немає таких грошей!*

▣ *Суд історії йде, а час біжить.*

▣ *Стан економіки безнадійний, але стабільний.*

Вячеслав НАЛЬОТОВ.
м. Київ.

▣ *Довгожителями у нас можна вважати тих, хто дожива до пенсії.*

▣ *Гроші стали гарні, але зарплата нікудишня.*

Юрій САВЧУК.

▣ *Оплески — засіб розім'яти руки перед тим, як заліпити ляпаса.*

▣ *Для професійних прапороносців колір прапорів не має значення.*

▣ *Лежачий небезпечніший — він стріляє влучніше.*

▣ *Згуртованих простіше конвоювати.*

▣ *Щоб ідею довести до абсурду, достатньо зробити її провідною.*

Юрій БАЗИЛЄВ.
м. Запоріжжя.

У СКЛАДЧИНУ

УСМІШКА

Коли Вікентій Пустяченко, повертаючись із роботи, зайшов до свого двору, то побачив там двох веселих малюків, які тонесенькими голосами старанно виводили всім знайому пісеньку про ялинку, що народилася в лісі.

Саме ця пісенька наштовхнула на геніальну, як йому здавалося, думку — влаштувати вечірку. Звичайно, нічого особливо дивовижного в цьому не було. Бо, треба сказати, простора двокімнатна квартира холостяка Пустяченка вже не раз ставала у пригоді для різних компаній. Проте, коли відверто, Вікентієві давненько набридли візити старих друзів-приятелів, що мало не опівночі «завалювались» до нього.

Особисте життя могло змінити тільки одне: у хаті повинна з'явитися господиня. Ось чому ідея з новорічною вечіркою здавалася йому геніальною — саме під час неї він остаточно з'ясує стосунки з Оленкою. До того ж треба показати цій, такій симпатичній, але наївній дівчині, з якими людьми він має справу.

«Але як влаштувати ту вечірку, коли зарплату обіцяли виплатити аж після Нового року? Хіба що... Хіба що... У складчину! Запросити старого друзяку — директора ялинкового базару Яхуна та його дружину. Вважай, ялинка є. А ще... однокурсника Якушанського з дружиною. Вони працюють в універмазі. Гадаю, різні карнавальні маски і бенгальські вогні прихоплять. Друг дитинства — бармен Вася Книш, думаю, теж не відмовиться — це коньяки і коктейлі. Його подруга — Емілія — завідуюча виробництвом ресторану «Південний» — це закуска (ікра, балики...)».

Побоювання залишитися на свято без розваг наштовхнуло Пустяченка на ідею запросити ще подружжя Гримлюків, що вже років п'ятнадцять з'являлось від місцевої філармонії у фойє кінотеатрів перед дитячими сеансами в образі Снігуроньки та Діда Мороза. Ото хохмачі, ото знавці анекдотів, з ними не знудишся...

«Ну, от, — подумав Вікентій, — залишились тільки я та...»

Раптом жахлива думка пронизала його мозок: «А Олена! Олена — працює інженером у цеху по виробництву отрутохімікатів. Що ж вона зможе принести у складчину?!.»

Михайло ФРЕНКЕЛЬ.

Мал. Р. САХАЛТУЄВА

— Їм уже, мабуть, мої бенгальські вогні не потрібні...

Мал. В. ЧМИРЬОВА

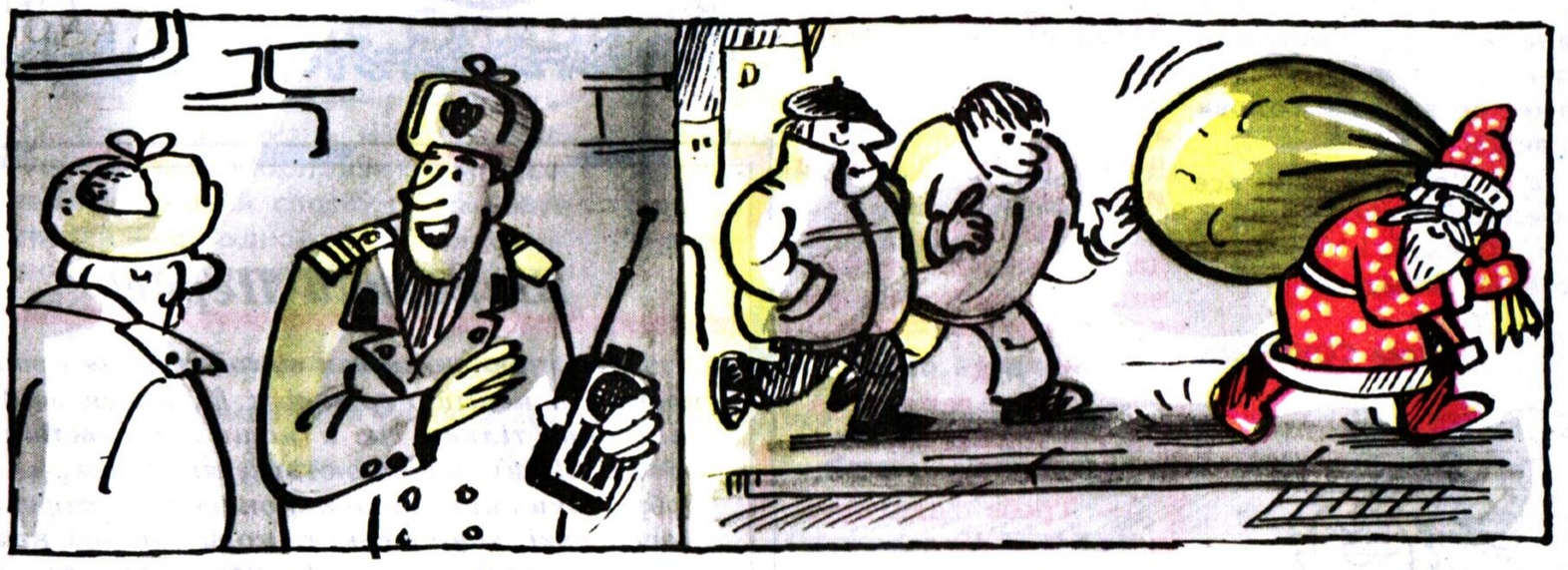

— Операція завершиться успішно. У мішку Діда Мороза — наша людина...

Мал. В. ЛИТОВЧЕНКА

— Ми, Діду, беремо це на соціальні потреби.

— Пані, я не грабіжник. Просто іншого виходу немає — за квартиру півроку не можу заплатити...

Сучасні діалоги

ПРИВАБЛИВА ПРОГРАМА

— Валентино! Уже кілька днів спостерігаю і ніяк не зрозумію, що з тобою діється.

— А нічого зі мною, Володю, не діється.

— Але ж ти чимось, бачу, заклопотана?

— Вгадав. Заклопотана.

— Чим, якщо не секрет?

— Програмою.

— То якою ще програмою?

— Ти, Володю, хоч знаєш, що підходить?

— Нічого такого, щоб особливо клопотатися.

— Та ж Новий рік на носі, як кажуть.

— Ну й що? Нам перший раз? Зустрінемо.

— Хоч уявлення маєш, як зустрінемо?

— А це треба подумати. Помізкувати.

— От я й мізкую, Володю. Над цим. Хочеться, щоб усього, усього було на столі.

— Чого саме, Валю?

— Закусок. Кожна господиня цим піклується. Скажімо, холодець піде?

— Піде.

— Оселедчик?

— Піде. Ще й як.

— Грибки мариновані?

— Питаєш. Це розкіш за святковим столом.

— Ковбаска домашня теж розкіш?

— Само собою.

— Шинка рожевенька, ікорка, хоча б кабачкова?

— Ой, Валюшо, не дражни мене. Бо до Нового року не дотягну.

— Дотягнеш, Володю, дотягнеш. А ще ж картопелька, а ще ж варенички з м'ясом, а ще ж...

— А ще ж, Валю, на столі, крім закусок, і пляшечки мають красуватися.

— Знаю. Враховую. Але то вже твоя, Володю, турбота. Теж думай і клопочися. Бо ж прийдуть до нас і свої, і чужі, можливо. То хочеться, Володю...

— Так ти, Валюшо, оце все над цим голову сушиш?

— Над цим.

— Добре. Плануєш багато. З розмахом. Цілу програму. Привабливу. А наші можливості?

— А можливості, Володю, сам знаєш і розумієш. Майже ніяких. Картопля, капуста, та ще там сала трохи, ковбаси якої-небудь.

— То навіщо ж ти, вибач, самообманом займаєшся?

— А правителі наші, Володю, не так, як я, діють? Доки його висувають та обирають, он яку програму проголошує. А оберуть, сяде в крісло керівне, а з його програми величної тільки — пшик.

— То, може, не варто й голови забивати, Валю?

— Чого там, Володю. Це все клопоти передноворічні. А вони, що й не кажи, приємні. І Новий рік стрінемо по-людському.

Іван СОЧИВЕЦЬ.

ЯК ЗУСТРІЧАТИ СВЯТО

(Сучасні правила хорошого тону)

ПО ДОРОЗІ В ГОСТІ

Якщо по дорозі в гості ви побачили бійку, не проходьте мимо. Краще пробіжіть.

* * *

Автобуси обходьте ззаду, трамвай спереду, метро зверху, а канатну дорогу — знизу.

* * *

Запам'ятайте, що культурні люди знімають шапки при вході в приміщення, а некультурні — при спробі втиснутися в міський транспорт.

В ГОСТЯХ

Якщо ви помилилися і прийшли в гості на день раніше призначеного, почекайте в передпокої.

ЗА СТОЛОМ

Якщо за святковим столом немає представників книги рекордів Гіннеса, не слід їсти дуже швидко.

* * *

Витирати руки об скатертину, писати на ній, чіпляти оголошення про обмін — непристойно.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДОДОМУ

Кількість дам, з якими ви повертаєтеся з вечора, повинна бути рівною тій кількості, з якою ви прийшли на вечір.

Андрій КОЗАК.

ДІАЛОГИ ПІД ЯЛИНКОЮ

— Шкода, шкода, Петре, що тебе так швидко звільнили з міністра.

— Звичайно, шкода... Даремно тільки вивчив українську мову.

* * *

— Знаю гарний засіб від простуди.

— Який?..

— Треба одягнути доброго кожуха.

Іван МАРТИШ.

СНІГОВИКИ-

Малюнки О. КОХАНА

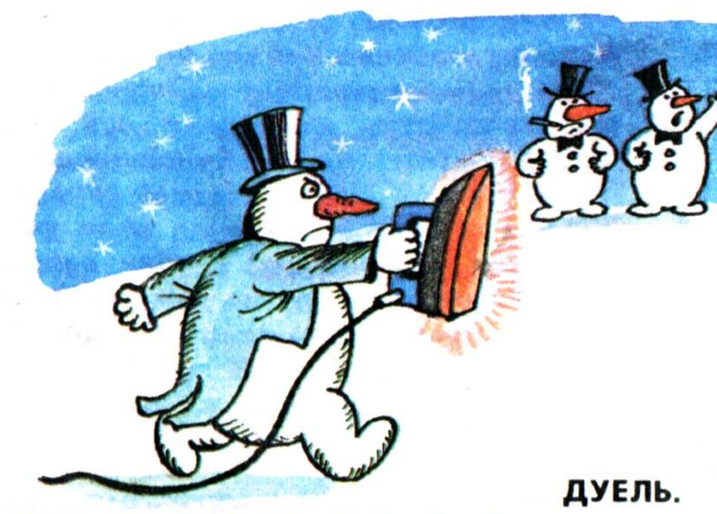

ДУЕЛЬ.

Шановний Перче!

Не знаю, чому так виходить, але про всі новини в нашій державі я дізнаюся звідки завгодно, тільки не з наших телевізійних новин. Наші запізнюються, як мінімум, на добу. Поки київські кореспонденти чухаються, московські, лондонські та кори з інших країн світу встигають повідомити нам те, що

СМІХОВИКИ

хотілося б уперше почути від своїх журналістів. Дивовижна неоперативність! Якщо інформація проходить якусь цензуру, то чому тоді наші цензори такі неповороткі?

Цікаво: про те, що в Україні наступив Новий рік, ми теж раніше дізнаємося від зарубіжних засобів масової інформації?

М. ТЕРТЯ.

м. Житомир.

Обходимося без ЦАПА

Серійні вбивства, пограбування століття, рекетирські жорстокості — все це остудило серце і, щиро кажучи, набридло, як хрін без шинки. Візьмеш газету і все отаке обминаєш, шукаєш чогось затишного, ностальгічного, якоїсь солодкої минувшини. Згадую, приміром, який гвалт підняла преса, коли в Стрийському парку піонер із шостого «а» Ігорчик Худоба зняв із ніг старої вишивальниці хутряні капці. Все і всяк стало на вуха! Радикальні верстви населення вимагали витурити хлопчину зі школи, священики на казаннях у церквах попереджали родичів, що так недовго і антихриста виростити. А що було у педколективах! Брали підвищені соціалістичні зобов'язання. І це лишень на першій стадії обговорення отого трафунку!

А Ігорчик тим часом зізнався, що капці вишивальниці знадобились на якусь годину-другу, аби його собачка Цяпа змогла знайти бабцю «по нюху». Місто зітхнуло, побачивши стареньку знову взутою.

Я пригадав ту кримінальну історію, з насолодою натрапивши на інформацію в газеті: «У карному розшуку Залізничного райвідділу м. Львова були приголомшені повідомленням: до кімнати учня СПТУ-26, що на вул. Гніздовського, 6, увірвалося двоє невідомих і, погрожуючи розправою, відібрали у господаря пару туфель».

Боже, не тільки міліціонери, а і я був приголомшений — якщо віднімають поношене взуття, значить, у суспільстві пішло на краще. Тим більше, петеушник не зостався надовго босим. Через пару годин він побачив у своїх туфлях учня з сусідньої СШ № 64. «Мотиви злочину з'ясовуються»,— закінчується допис.

Згадалися бабця з капцями, вчена собачка Цяпа й Ігорчик Худоба, якому громада не дала виховатись на антихриста. Хоча... хоча наприкінці перебудови судили якогось Худобу за згвалтування у чужому «форді». Але чи мало у нас однофамільців? Приїхав, мабуть, негідник із чужих країв.

За пару днів знову натрапив на кримінальну хроніку: у містечку Городку «близько 18 години перехожого на вулиці Львівській зупинив невідомий і став вимагати в нього 50 копійок. Поки остовпілий громадянин усвідомлював, про яку суму йдеться, невідомий кілька разів пообіцяв його вбити».

Повідомляю із задоволенням: злодюгу затримано! Дивно, але чомусь і раніше таких негідників ловили майже на місці. І ця обставина теж говорить на користь одужання суспільства.

Зігріли душу й інші повідомлення. Як от: у селі Б. Лисовицькій Стрийського району з готелю сільської спілки імені Лесі Українки вкрадено два залізні ліжка; у Червонограді в під'їзді будинку сусід поцупив у сусіда порожню господарську сумку... Цікаво, коли і куди з нею він міг би ходити, якби його тут же, як мовиться, не накрили мокрим рядном.

«З початку місяця в області вкрадено п'ять велосипедів «Україна», запчастини до пилорами, шістьох курей, двох кіз...»

Тут зроблю паузу. Цікава річ — кіз крали і за небіжчика Союзу, і нині крадуть, але ніколи, жодного разу не надибував у пресі, у транспортних балачках на заяву, що вкрали цапа. Півнів крадуть, кролів, бугаїв, чоловіків виводять з дворів, а цапа жодного. Як колись, так і тепер. Все-таки ми не дійшли до козлів! І це вселяє оптимізм. А повідомлення центру громадських зв'язків УМВСУ у Львівській області об тім, що «колишня дружина, яка проживає на другому поверсі поділеного двоповерхового особняка, кожного ранку обливає колишнього чоловіка помиями» тільки зміцнює віру у краще і свідчить, що ми стаємо нормальними. Все ж таки не зарізала...

Володимир ПАЛЬЦУН.

Малюнки С. ФЕДЬКА

НОВОРІЧНА ХРОНІКА НОВИН

Гроші — на бочку

З джерел, які заслуговують на довіру, стало відомо, що у нас нарешті буде бездефіцитний бюджет. Наповнення державної казни здійснюватиметься за рахунок того, що з 1 січня наступного року вводиться ще один податок — податок з хабарів.

Урожай не пропаде

Прекрасний подарунок зробили трудівникам села учені науково-дослідного інституту «Три гички». Тепер буряківники не скаржитимуться ні на нестачу пального, ні на ранні заморозки. Науковці вивели такий сорт буряків, які не вимерзають навіть при тридцятиградусному морозі. Це означає, що цукристі, які посіють наступної весни, можна буде збирати протягом кількох років.

Вітчизняний бумеранг

Перед Новим роком пенсіонер П. С. Закоцюблий виявив, що його старенькі валянки «побила» міль. Спересердя він пожбурив їх у відчинену кватирку із свого тринадцятого поверху. Яким же було його здивування, коли через кілька секунд він почув дзенькіт розбитих шибок. Його старенькі валянки, як бумеранги, описавши коло, знову залетіли до кімнати.

Реклама — рушій торгівлі

Вдало розрекламувала свою продукцію лижна фабрика міста М. Після того, як спортсмени фабрики зробили лижний крос через пустелю Сахара, від замовників немає відбою.

Черговий хронікер П. МИШКО.

Мал. С. ФЕДЬКА

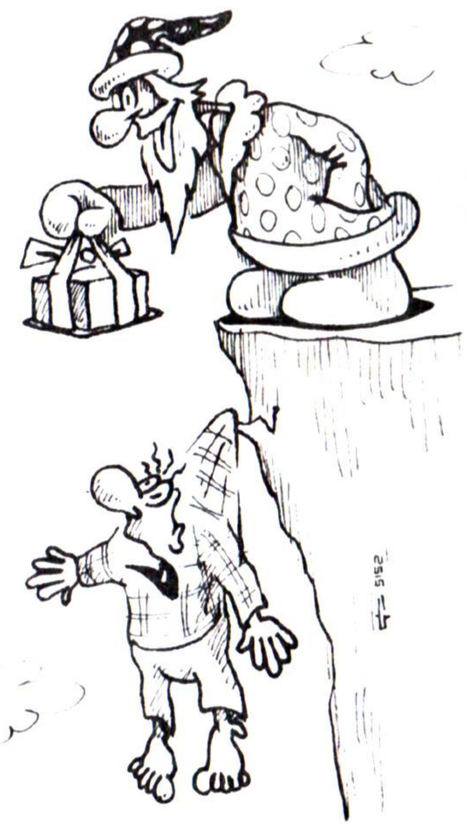

Усмішки з конверта

НЕБО І ЗЕМЛЯ

У клубі виступає перед виборцями кандидат у народні депутати. Коли він закінчив, усі розійшлися, лише одна бабуся залишилась сидіти.

— А ви чому не йдете? — запитав її кандидат.

— Ви так складно і гарно говорили про все, що й не хочеться вертатися до реального життя,— зітхнула жінка.

ПРОГНОЗ

Зустрілися Михайло з Пилипом. Закурили. Повели мову про се, про те.

— Мабуть, зміна погоди буде,— мовить Пилип. — Чомусь кіст-

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Роздягли, обчистили... Але ялинки я їм не віддав!

Мал. В. ЛИТОВЧЕНКА

— І знайшов місце, де милостиню просити!

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Беру ось цю ялинку. Тільки запах хвої мені не подобається. Побризкайте на неї духами «Schanel № 7».

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— З Новим роком! Я — податковий інспектор!

СЕКСУАЛЬНИЙ ФЕЙЛЕТОН,

ЗІБРАЛИСЯ якось на засідання наші державники і стали думу думати: «Якось кепсько виходить. Більшість країн розвивається. Процвітає. І чорноземів там таких немає, і корисних копалин... Населення там своїх керманичів хвалить на всю губу. А у нас...»

— А у нас, — озвався один мудрий чоловік, — скоро не буде кому кого хвалити...

— Це ж чому? — «зачомукали» такі ж мудрі засідателі, але дуже затуркані державними справами. — Хіба ми зовсім про свій народ не дбаємо?

— Дбати то дбаємо, а чомусь воно так виходить, що того народу в нашій країні з кожним роком стає все менше і менше. Було п'ятдесят два мільйони, а лишилося п'ятдесят. Ганьба!

— Ну, ці мітингові вигуки залиште при собі. Не на майдані і не в громадському транспорті, — зупинив мудрого ще мудріший чоловік. — А демографічну ситуацію треба виправляти. Що думають з цього приводу наші радники?

Радники довго масажували лоби, аж доки не підвівся найбідовіший:

— Воно б непогано було виплачувати солідну грошову допомогу на дітей. Так, як це роблять у багатьох країнах Європи. Там розуміють: не можна жити одним днем. Діти — то майбутнє держави. А ми при народженні дитини даємо такі копійки, що й на пелюшки не вистачає...

— А де ми візьмемо стільки грошей? Вчителі страйкують, медики страйкують... Ви хочете, щоб ще і голопузі карапузи страйк влаштували? — загомоніли наші державники.

— А я чув, — підвівся інший радник, — що у багатьох мусульманських країнах взагалі жінкам забороняється

ки болять. Зараз така зима: то дощ, то сніг... Піду трохи відпочину.

А наступного дня знову стрілися.

— То де ж твої сніг чи дощ? — запитав Михайло.

— Помилочка вийшла,— відказав Пилип. — Я пригадав, що вчора трохи перебрав, і моя Ганна по кістках кочергою огріла. От і боліли.

БЕЗРОГІ

До хати двоє чоловіків привели п'яного господаря. Малий Славко підійшов до них, приглядається:

— А де ваші роги?

— Безрогі ми, дитятко,— белькочуть ті.

— А мама казала, що татка десь чорти рогаті носять...

Іван ТОКАРЧУК.

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

— Якась дика свиня у вас!..

ГУМОРЕСКА

Фільмончик!

Чоловік з дружиною дивляться по телевізору американський детектив. У кімнату до них «залітає» їхній дванадцятирічний нащадок Геник і гепається на стілець:

— Цей фільмон я по відику у Буника на хаті бачив! Кльовий детективчик!

У матері очі заокруглюються:

— Петю! Що він сказав? — це вона до чоловіка.

— Тихо! Ша! — це вже Генин тато. — Ша! Не заважайте! Саме цікавий моментик...

На екрані показується літній сад. Біля розкішної вілли у саду в плетеному із лози кріслі-гойдалці напівлежить симпатична дівчина. Крізь густі кущі до неї тихо підкрадається здоровань у всьому чорному. У руці — ніж.

Увага батька й матері зосереджена на екрані.

Геник коментує:

— Зараз цей шланг цій швабрі засадить финак у спиняку по саму рукоятку!

Мати хапається за серце.

Батько це зрозумів по-своєму.

— Чого ти, Надю, так збліднула? Ще нічого страшного не сталося. Ще цей тип її не кокнув.

— Я про нашого Геника. Де він такого нахапався?

Та чоловік прикипів до екрана:

— О! О! Зараз він її припечатає!

У цей час на екрані здоровань у чорному піднімає над головою дівчини руку з ножем і...

Геникова мати зойкує:

— Цей шланг і справді її кокнув!

Геник задоволено пхикає:

— А ви думали, я лапшон на вуха клею?

Батько вставляє:

— Кльовий фільмончик!

Мати додає:

— Швабру шкода...

Сімейне обговорення фільму ще довго продовжувалося.

Микола МАРУСЯК.

м. Новоград-Волинський на Житомирщині.

Мал. О. ГУЦОЛА

Мал. В. ЧМИРЬОВА

— Утремо носа Ковбасюкам! Візьмемо ось цю — найбільшу!

Мал. Р. САХАЛТУЄВА

— Дітки, зараз будемо запалювати ялинку.

або СТАРИМ ДІДІВСЬКИМ МЕТОДОМ

працювати. Вони повинні займатися сім'єю і дітьми!

— По-перше, ми не мусульмани, — заперечили йому. — А по-друге, ви подумали, хто у нас буде ремонтувати дороги, лагодити залізничні колії, доїти корів, класти бетон?!. Ні. Ми люди цивілізовані. І не можемо дозволити дискримінації жінки.

— Може, у нас мало еротичних фільмів і видань? — несміливо мовив наймолодший радник.

— Ось цього, слава Богу, у нас досить! А от результату ніякого!

— Достатки не дозволяють молодим сім'ям мати навіть двох дітей.

— Е, не скажіть, — підвівся тут досить поважний радник. — Хіба раніше люди у розкошах жили? От на початку віку як у нас було? Що жнива, то й дитина нова. А чому так велося?

— Чому? — порозкривали роти присутні.

— Усе, шановні, дуже просто. Бо тоді електрики на селі не було. А взимку темніти рано починає... Ночі довгі...

— То що ж ви пропонуєте?

— Треба відключати увечері електроенергію. І з енергетичної кризи виберемося, і дітонародження зросте!

— Загубимо виробництво! — загукали підприємці. — У нас же є заводи з безперервним циклом.

— Загубимо сільське господарство! — загукали представники аграрного сектору. — Корів увечері вже й так не доять — світла немає.

— А як операції без електроенергії робити?! — загукали медики.

...Довго всі радилися, довго сперечалися і вирішили — будуть діти, буде кому і економіку піднімать!

М. ВАСИЛЬЧЕНКО.

Мал. Р. САХАЛТУЄВА

— Я так довго мріяв про гарячу воду...

Мал. Р. САХАЛТУЄВА

— Це я купила Діда Мороза під ялинку...

БИКОЛОГІЗМИ

** На передноворічному базарі були собачі ціни на телятину.*

** Кооператив «Бик-97» надавав ведмежі послуги.*

** Брати бика за роги теж треба з головою.*

** Аргументи бика — роги.*

Леонід ЗАБАРА.

ЕПІГРАМИ, ЕПІГРАМИ...

Юрій КРУГЛЯК

З нових перекладів

ПАЛЛАД (Стародавня Греція)

ЛЮБИТЕЛІ ПОЇСТИ

Батько з сином потихеньку в холодочку сіли
І усе добро своє пропили й проїли.
А тепер у тих їдців превеликий піст:
Батько сина, а син батька почергово їсть.

Антоніо Мочадо РУЇС (Іспанія)

СТАРЕЧА ПОРАДА

Стареча порада у мене така:
Ніколи не слухай порад старика.

Уолт УЇТМЕН (США)

ДОРОГИ ЛЮДСТВА

Людство іде дорогами крутими,
І щось разюче в тім поході є,
Бо люди переважно йдуть за тими,
Хто в них не вірить і на них плює.

Бартоло КАТТАРІ (Італія)

МАРА

Якась мара, потворна і тупа,
На мене тисне... Тисне й наступа.
Тікаю я... Вона, як тінь, проклята,
У вухо хекає і наступа на п'яти.
Тяжка і чорна тінь на мене пада...
А хто ж вона?.. Я озирнувсь — то влада!

Василь КАПНІСТ (Росія)

ПРО ЗЛОДІЙКУВАТОГО ПРОКУРОРА

Про нього кажуть скрізь «всевидящее око»,
Немов би бачить він далеко і глибоко.
А що ж, скажіть, це визначення значить?
Не вкраде лиш того, чого він не побачить.

Ян КОХАНОВСЬКИЙ (Польща)

ПРО П'ЯНИЦЬ

Дощ землю напува. Дерева п'ють з землі.
П'є море із річок. Річки — із ручаїв.
Чому ж шпигають нас докорами і глумом,
Як часом ми десь нап'ємося з кумом?..

Мал. Р. САХАЛТУЄВА

— Зате я приніс зарплату за дев'яносто п'ятий рік!

ВИДНО

— Ти учора пив з Петром!
— А звідки ти знаєш!
— Бо він завжди як вип'є, то б'є співпляшника по носі.

НЕ ЗМІНИЛАСЯ

Жінка до чоловіка:
— Дурна я була раніше, що вийшла за тебе заміж.
— А ти і тепер не змінилася.

МАЄ ВЛАСНИЙ РАХУНОК

— Петро, напевно, заможно живе, бо має власний рахунок.
— Хто тобі таке сказав!
— Він сам.
— Коли!
— Вчора.
— А як він говорив!
— Каже, піду у відпустку на три місяці за власний рахунок.

ПОВАГА

— А все-таки тебе шеф більше поважає.
— Чому!
— Бо мене вчора він назвав свинею, а тебе тільки поросям.

БУЛО

— Петре,— питає молода дружина,— то правда, що ти раніше мав жінку!
— Правда.
— Напевно, красиву!
— Були різні.

ЗАПІЗНИВСЯ

— Лесю, а в яку зміну сьогодні працює твій Петро! — запитав знайомий.
— Треба було, Грицю, спитати раніше.
— Чому!
— Бо у мене уже Степан питав.

МАЗДА

Розмовляють дві бабусі:
— Ти чула, Стефо, кажуть, що Грицько привіз «Мазду».
— Ти ба! Таке паршиве, а чужу взяв, ніби в нас дівчат немає.

ПРАВИЛЬНА ВІДПОВІДЬ

— Ганю,— запитує чоловік,— а чого це до тебе цілий вечір дзвонить шеф!
— Бо він не знає, що ти вдома.

ЧОГО НЕМАЄ, ТОГО НЕМАЄ...

Чоловік, побачивши, як дівчина обраховує покупців, запитав:
— Ви совість маєте!
— Ні, не маю, залишилися тільки помідори.

ОЦЕ П'Є...

— Твій Степан багато п'є горілки!
— Ні, тільки до чортиків.
— А мій ще й з ними.

ТРЕБА ТАК І ГОВОРИТИ

Побачив лікар у тумбочці хворого пляшку коньяку та й каже:
— Вам спиртних напоїв не можна пити.
— А я їх і не п'ю.
— То навіщо ви його тримаєте у тумбочці!
— Для вас.
— То так і треба було говорити.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.

м. Мостиська на Львівщині.

«ІНХЛЯЦІЯ»

Принесла мама дві шоколадки. Дає чотирирічному Сергійкові і каже:
— Синочку, одну з'їж, а другу поклади в сервант. Прийде Рая зі школи і ти їй віддаси.
Увечері мама запитує Сергійка:
— Ти віддав сестричці шоколадку!
— Ні.
— А чому ж!
— А її там немає...
— Куди ж вона поділася!
Сергійко на мить зам'явся та й каже:
— Її інхляція з'їла...

Почув і записав Степан ГРИЦЕНКО.

м. Українка Київської області.

ОТО ПОСВАРИЛИСЯ!

Посварилися дві сусідки. Та так, що одна не стерпіла та й каже:
— Я не знала, що ти така дурна!
— Гм! Усе село знає, а вона живе по-сусідськи і досі не знає!!. Ото вже справжня дурепа!

ЩОБ У ХАТІ БУЛО ТИХО

Дружина сердито до чоловіка:
— Горілку хлистав із трилітрової банки!
— Ні.
Тоді жінка зверху на капронову кришку поклала пшонину, а через два дні знову заглянула до банки.
— Горілку пив з трилітрової банки!
— Не пив.
— Не бреши! А пшонина ж де ділася з капронової кришки!
Цей діалог чує десятирічний Сашко і — до батька:
— Купіть, тату, їй мішок пшона, та нехай не кричить на всю хату.

Почув і записав Іван АСАУЛЕНКО.

с. Капустинці Яготинського району Київської області.

ШКУТИЛЬГАЄ

— Люди говорять, що твій Максим стрибає у гречку.
— Брехня! Та він і стрибати не вміє. Так собі... шкутильгає.

Почув і записав Іван ТОКАРЧУК.

З КУМОМ ПЕТРОМ

Килина до свого п'яного Антона:
— Ти що, пропив оті останні десять гривень із Мазепою!!
— Тю, дурна! Не з Мазепою, а з кумом Петром!

Почув і записав П. ЛЯШЕНКО.

РЕВНИВА БАБУСЯ

Звертається бабуся до лікаря:
— Випишіть, будь ласка, мого діда додому.
— Чому це! — дивується той. — Він ще не закінчив курсу лікування.
— Та тут студентки до нього ходять...

Почув і записав І. БЕЗРУЧКО.

смт Кальменці на Буковині.

ПЕРЕДПЛАТА НА «ПЕРЕЦЬ» НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НІКОЛИ!

Для тих, хто не зміг, не встиг чи забувся передплатити «Перець», нагадуємо, що це ви можете зробити будь-якого дня. Якщо оформите передплату до 12 числа поточного місяця, у наступному отримаєте наш журнал.

Сміється на здоров'я!

Індекс 74393.

Передплатна ціна на 1 місяць — 1 гривня.

ДУМКИ БІЛЯ ВАТРИ

** Якщо у вашій квартирі немає життя, то чи варто за неї платити гроші?*

** До корита найлегше допхатися на колінах.*

** З рецензії: «Художник вийшов за рамки пристойності».*

Михайло КОСТІВ.

м. Самбір на Львівщині.

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

Нерви

ГУМОРЕСКА

Передноворічні клопоти.

У переповнений міський автобус втиснувся молодик з пляшкою горілки в руці.

Натовп пасажирів відтиснув його до сидіння, на якому розсівся чолов'яга з великим сизим носом. Той зачаровано дивиться на пляшку і нарешті каже:

— Хлопче, та сховай оте добро в кишеню, бо ще, чого доброго, розіб'єш... Бач, як тебе штовхають...

— Не розіб'ю, — впевнено відказав молодик. — Я її міцно тримаю...

Раптом на повороті автобус різко загальмував.

Молодий чоловік похитнувся і мимоволі махнув рукою з пляшкою біля самісінького сизого носа.

— Ні, хлопче, — попрохав чолов'яга. — Ти таки сховай її в кишеню бо, їй-богу, розіб'єш...

— Не розіб'ю...

Через хвилину автобус різко загальмував перед світлофором.

Пляшка знову «пропливла» перед сизим носом.

— Ти сховаєш її, чи ні? — застогнав чолов'яга.

— Ні! — усміхнувся молодик.

— Тоді випустіть мене! Ну і поїздочка! Ну й люди! Правду кажуть, у нашому громадському транспорті з тебе можуть усі нерви вимотати... — здоровань із сизим носом ще раз зиркнув на пляшку і почав «пробиватися» до виходу.

Олександр ГАМАНІН.

ЧОЛОВІЧА РОБОТА

Дає Тося сумку й гроші
Чоловіку Толі:
— В магазин піди-но. Купиш
Хліба, масла й солі... —
Тут же якраз — по «телеку»
Хокей, як на тес;
Не хочеться розлучатись
Толі із хокеєм.
— А ходить по магазинах,—
Кривить Толя рота,—
То, пробач, не чоловіча,
Не мужська робота.
— Та-ак,— дружина приховала
На вустах усмішку,—
То роби мужську роботу. —
І лягла на ліжко...
Той бурчить: — О, розляглася,
Як пані вельможна...
Давай сумку... Тобі й слова
Вже сказать не можна.

Леонід ГАЖАЛА.

ОПИСКИ САМОПИСКИ

ІКСЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю.
ЛИСОСТЕП.
РИКОМЕНДАЦІЯ.
ЦИРКОЛЯР.
ЧАСОПУС.

Дмитро СОЛОДКИЙ.

РОЗПІЙНИК.
ХАНАКТЕРИСТИКА.
ДЕПУТАТСЬКА НЕДОТУРКАНІСТЬ.

Андрій ДЯДЕНКО.

Мал. В. ЛИТОВЧЕНКА

Дружній шарж В. ГАРМАЗИ.

КРАЩЕ РАЗ ПОБАЧИТИ

Є таке народне прислів'я: «Краще раз побачити, ніж сім разів почути». Його ми завжди згадуємо, коли роздивляємося нові малюнки Олега Гуцола. І справді, досить лише раз побачити карикатури Олега, відразу стає ясно: їх намалював справжній майстер художньої графіки.

Олег Гуцол — молодий, симпатичний і т. д.

Вже майже п'ятнадцять літ друкується в «Перці». Він закінчив факультет журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. Працює відповідальним секретарем у маловисківській газеті. Та для нас він завжди бойовий одноперчанин. Тому з приємністю вміщуємо добірку нових малюнків Олега Гуцола.

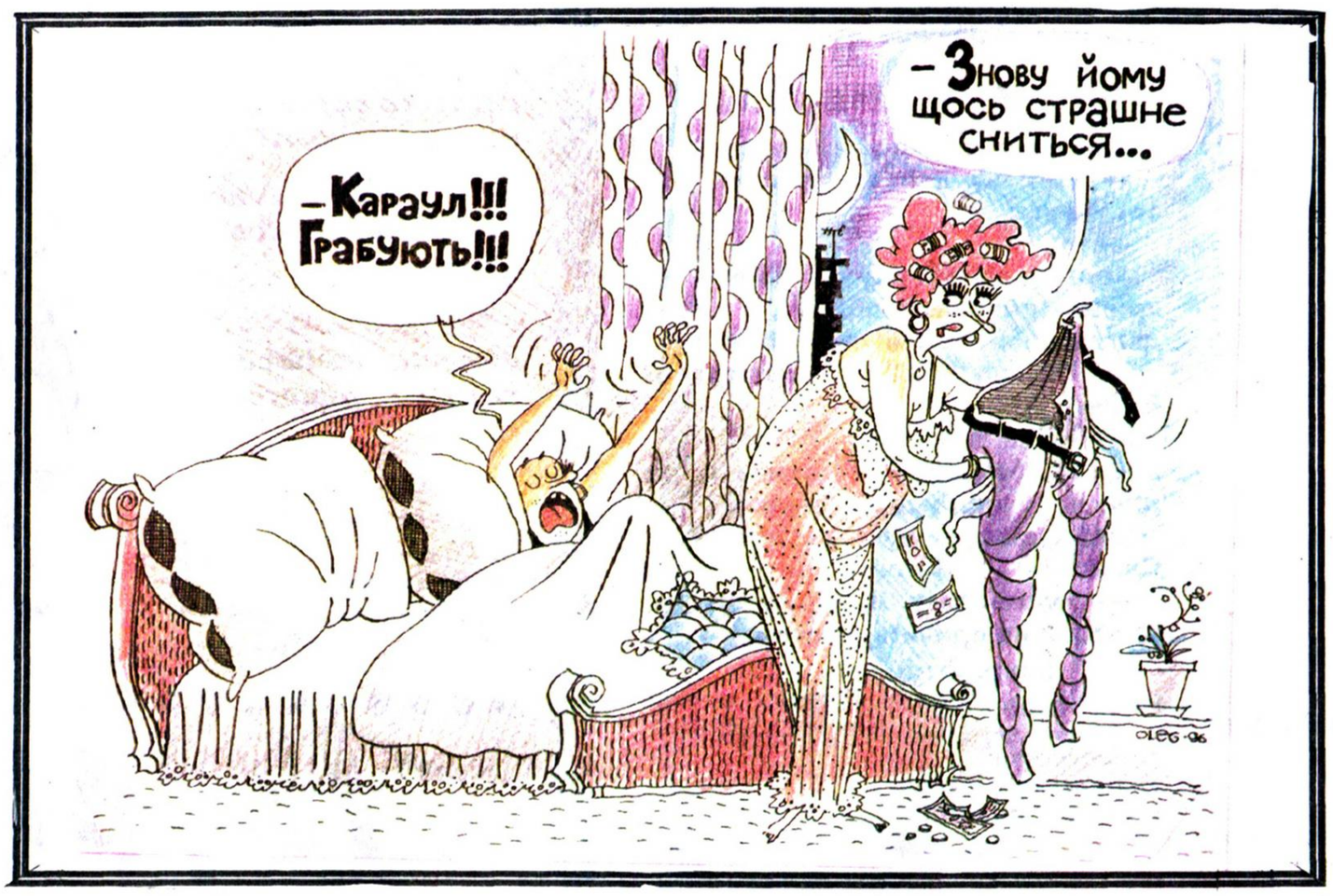

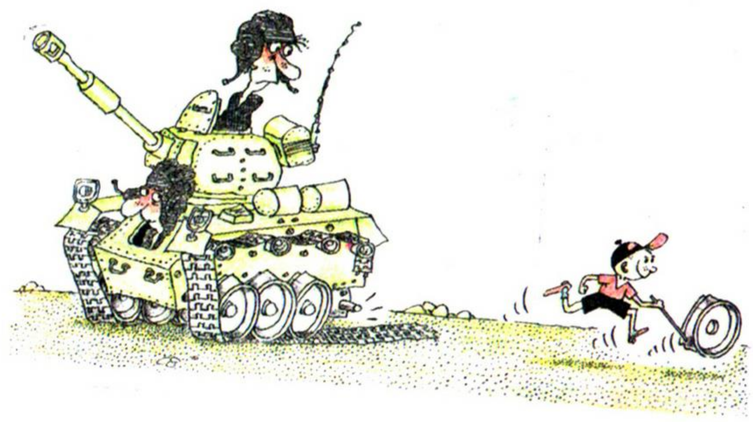

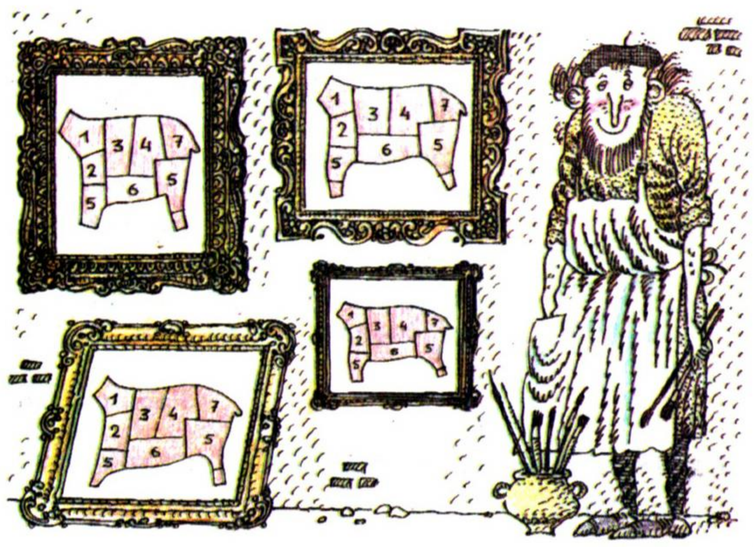

ЗДОБУТОК

(БАЙКА)

Розказував, ще й рахував на пальцях
І сяк, і так усе — на всі лади,
Який здобуток принесли труди,
Який пожиток буде з того зайця:
«Зі шкурки можна ладну шапку мати,
Чи до пальта дружині комірець;
Чи дощ, чи сніг, а чи мороз тріскучий,—
Узявши собача руде,
Микола по корчах, полях і кручах
З рушницею бреде.
За день ушкварить кілометрів з тридцять;
Охляне — хоч із соски напувай.
І хай би стрілив що хоч для годиться —
Траплялися ж і заєць, і лисиця,
Й стрілять по них стріляв, але гай-гай!..
Аж ось, нарешті, під кінець сезону
Взяв зайця... То-то радощів було!
Такого шуму наробив і дзвону —
На все село!
А м'ясо! — це ж, якщо нашпигувати,
Або зробить рагу чи холодець!
А ще...»

*** * ***

А ще б один Миколі здався палець,
Бо як лічить, то слід би все лічить!
А він — про хутро, м'ясо (навіть смалець!).
Про рвані ж чоботи — мовчить.

Роман БОЛЮХ.

с. Зеленче
Дунаєвецького р-ну
на Хмельниччині.

Мал. В. ЛИТОВЧЕНКА

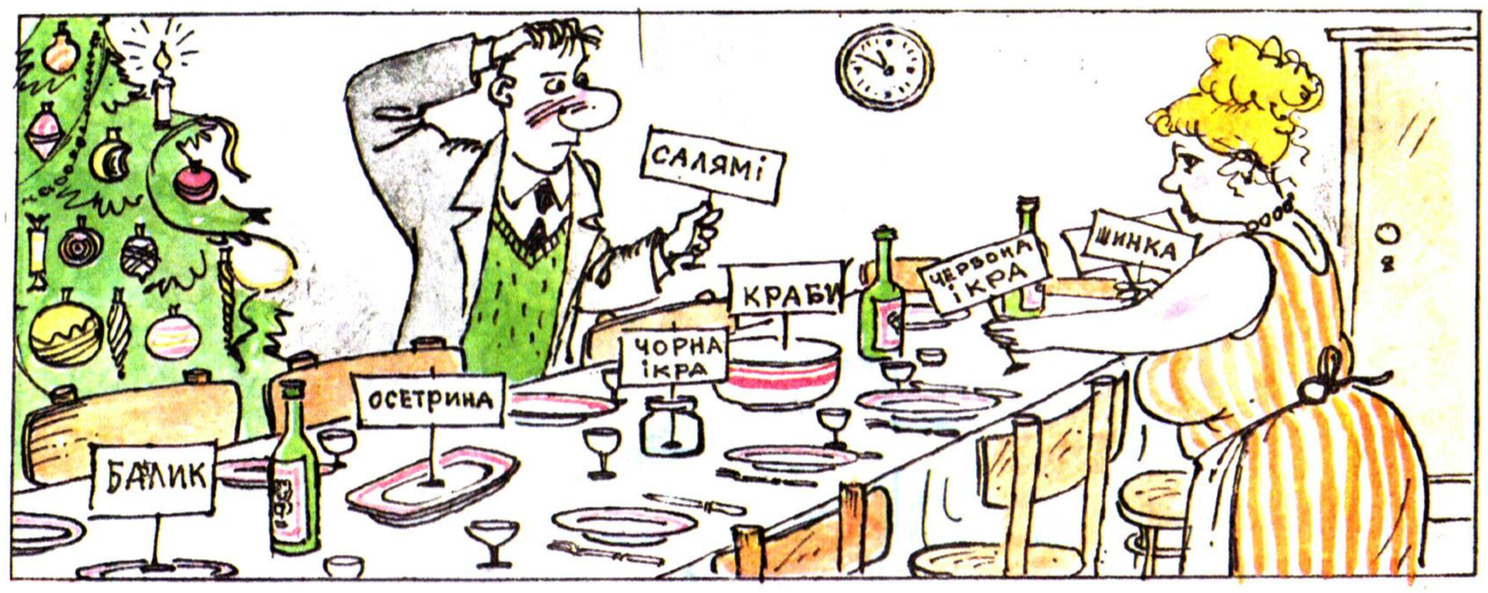

Мал. С. ФЕДЬКА

УСМІШКА

— Шановні друзі! Наближається Новий рік. Він, як ви знаєте, буде роком Бика! — головуючий обвів сесійну залу поглядом і зрозумів, що чималенько депутатів уже поринуло у передноворічні клопоти. — Я бажаю вам усім волячого здоров'я і успіхів у роботі. Будемо і наступного року дружно тягнути плуга ринкових реформ. Але перед тим, як роз'їхатися на різдвяні канікули, ми повинні розглянути... Ось тут у мене лежить... Не знаю, яка це фракція запропонувала... Називається це... «Хіба ревуть воли, як ясла повні»... Написано — роман із народного життя. Ну, нехай буде й так... Це, мабуть, про пенсійне забезпечення.

— А хто автор того законопроекту!.. — загули з місць.

— Не кричіть. Я й так чую. Написано — Панас Мирний. Текст усім роздано! Ні! Ну, я тоді трохи зачитаю. «Надворі весна вповні. Куди не глянь — скрізь розвернулося, розпустилося, зацвіло пишним цвітом». Кгм... Кучеряво написано. «Ясне сонце, тепле й приязне, ще не вспіло... (українською краще сказати — «не встигло») не вспіло... не встигло наложити палаючих слідів на землю...»

— Так це про пенсійне забезпечення чи закон про землю! — загукали нетерплячі депутати, які вже уявляли на своїх святкових столах і печене, і смажене...

— Та я й сам не второпаю...

— Якщо про землю, то я пропоную назвати цей законопроект «Земля гуде», — вигукнув депутат-аграрій.

— А якщо про пенсійне забезпечення, то треба написати не «Хіба ревуть воли...», а «Хіба ревуть пенсіонери, як ясла повні», — підбіг до мікрофону депутат із групи за соціальну справедливість.

— До речі, весна скоро й справді буде «вповні», — взяв слово депутат-аграрій. — А чим будемо сіяти! Де брати зерно, запчастини, пальне... Пропоную, першим пунктом записати «Надворі весна вповні, а пального немає...»

— Шановний головуючий! — втрутився в дискусію один із незалежних депутатів. — От я записав друге речення із запропонованого проекту: «Куди не глянь — скрізь розвернулося, розпустилося, зацвіло пишним цвітом...» Автор, зрозуміло, мав на увазі мафію. Тому треба чіткіше сформулювати: «Куди не глянь — скрізь розвернулася, розпустилася, зацвіла пишним цвітом мафія...»

— І корупція! — додав з місця депутат-аграрій. — Бо пального немає, запчастин немає... Сіяти нічим...

Головуючий задзвонив у дзвоник:

— Я не розумію, яке питання ми обговорюємо! Про пенсійне забезпечення, про землю, чи про мафію і корупцію! Нехай автор визначиться...

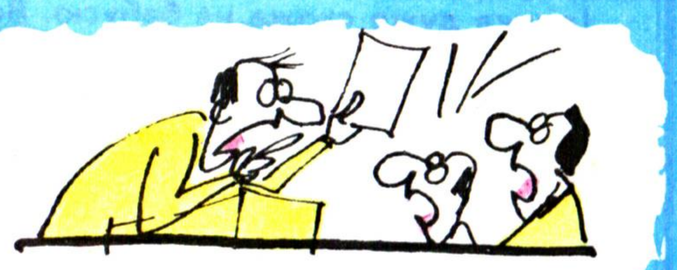

— Давайте приймемо роман у першому читанні, — загукали із зали. — Бо ж ніколи. У нас квитки на поїзд. А після Нового року розберемося.

— Е, ні! — заперечив депутат із групи за соціальну справедливість. — Якщо вже перший абзац викликав таку дискусію, то слід відправити роман на серйозне доопрацювання.

— Хто за останню пропозицію! Одноголосно. Тоді — до побачення! Гарних вам свят! Сподіваюся, що так плідно попрацюємо і в новому році...

...Коли до секретаріату повернули роман Панаса Мирного «Хіба ревуть воли, як ясла повні», його працівниця Марія Іванівна радісно сплеснула руками: «Слава Богу! Знайшлася книжка. Дочка просила взяти у бібліотеці. Вони зараз «Волів...» проходять за шкільною програмою. І хто ж це її випадково поклав до теки з документами президії!..»

Михайло ПРУДНИК.

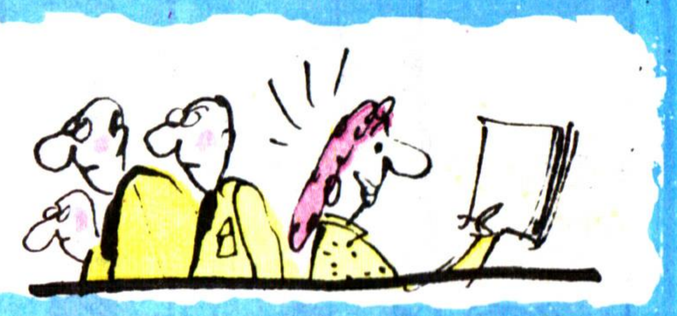

Мал. О. ГУЦОЛА

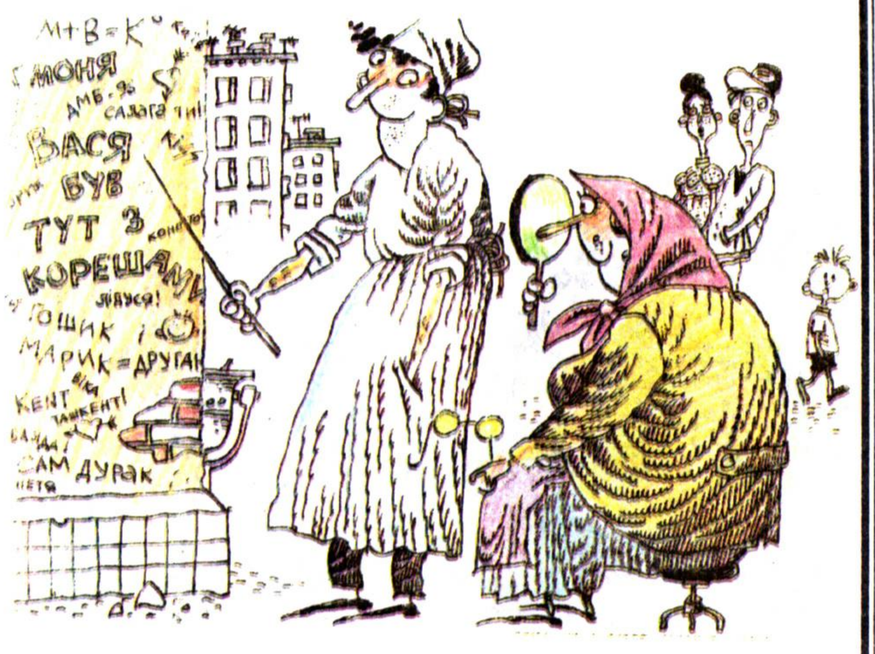

Сатиричні мініатюри

НУЛЬ У КРІСЛІ

У керівному кріслі Нуль —
Не обійтися без синців і гуль.

ДО КЕРІВНИКА

Не думай, що ти на коні,
Коли підлеглі хвалять і... дурні.

«ТАЛАНТ»

Є у Кліща — талант феноменальний —
Вчепитися в стілець відповідальний!

Валентина КОЗАК.

м. Вінниця.

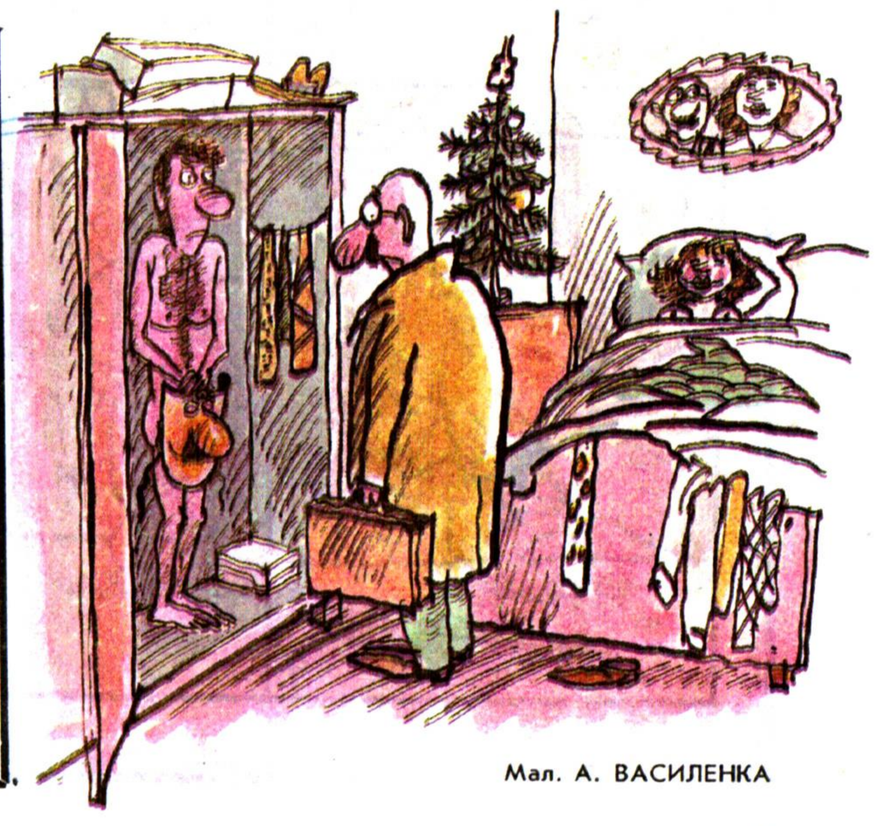

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

ПЕРЧЕНЯ

ГОВОРЯТЬ ДІТИ

ЗНОВУ БІДА

Маленький Коля показує на колготки, які були недавно заштопані:

— Мамо, знову в мене дірка розламалася.

СХОЖА НА БАБУСЮ

Іринка дуже схожа на бабусю. Всі їй кажуть:

— Ти маленька бабуся Ліда.

— Яка я вам бабуся Ліда?! Я ще навіть не поженяна.

ФОТОАПАРАТ

— Тату, дай мені фотоапарат! — просить Дмитрик.

— У тебе ж є свій, іграшковий, — каже той.

— Та він мені не підходить!

— А чому це він не підходить?

— Бо він маленький і ним погано розбивати горіхи.

ЗНАЙОМА

— Як же тебе, Владику, кропива не вкусила? Вона ж така жалка і злюща!

— А вона мене знає.

ЗАСЛУГА ВИХОВАТЕЛЬКИ

— Ну як, синочку, тебе сьогодні в дитсадку не сварили?

— Не сварили...

— Молодець, Вітю!

— То наша вихователька молодець: вона охрипла...

Степан ГРИЦЕНКО.

ЗАГАДКИ ПЕРЧЕНЯТКИ

Хоч це звір, а не рибина —
Він живе в морських глибинах.
А як букву замінити,
Він мишей буде ловити.

(Кит — кіт).

З «Р» — поорана земля.
А без «Р» — людське ім'я.

(Рілля — Ілля).

З «М» помиєш,
З «Ш» — пошиєш.

(Мило — шило).

Дід Василь КРАВЧУК.

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

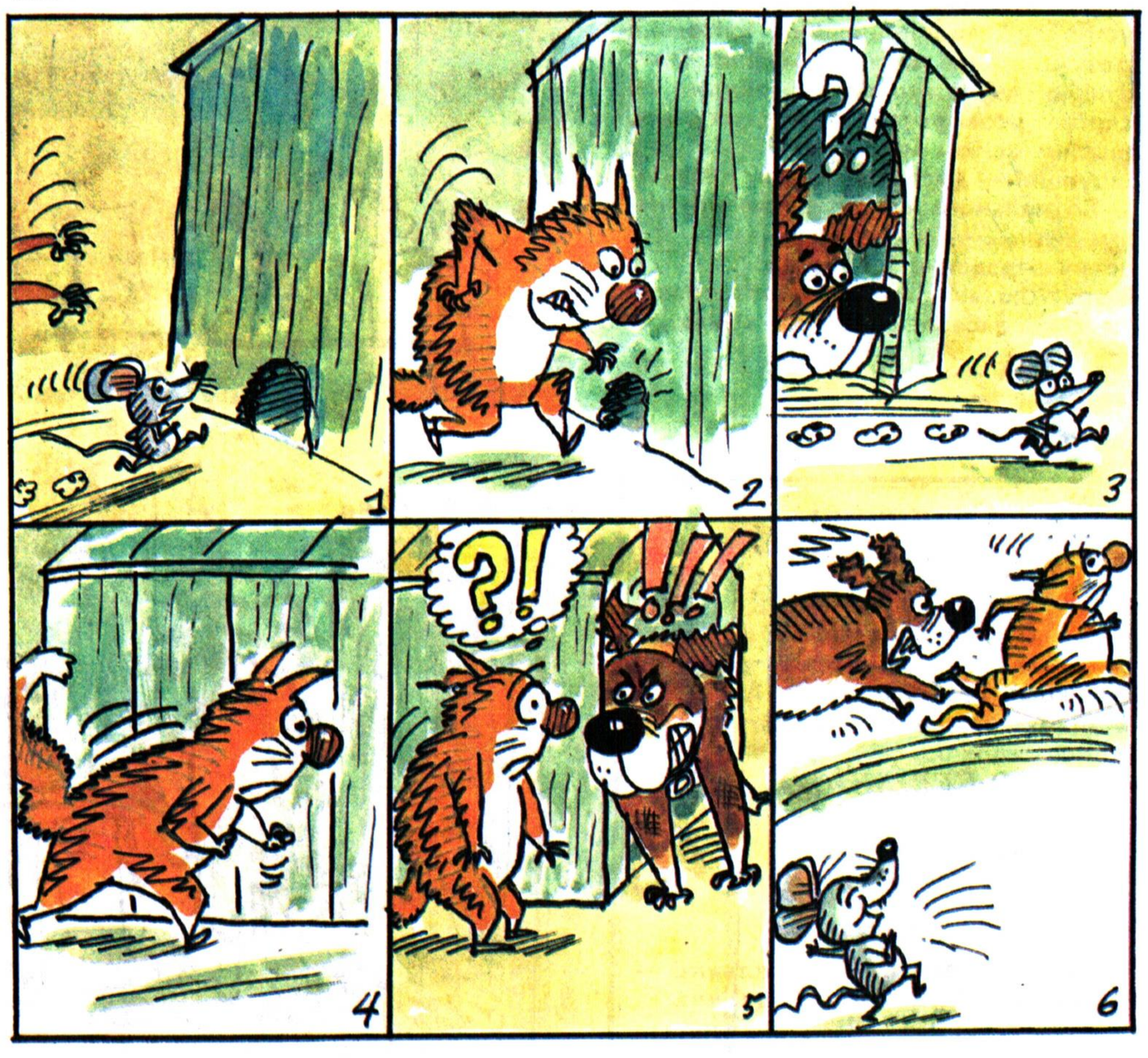

Мал. А. ВАСИЛЕНКА

— Ану признавайтеся, куди сховали курочку рябу?!

Мал. В. КАПРЕЛЬЯНЦА

БАРАНЯЧЕ РЕЗЮ-МЕ-Е-Е

— Стривай, та ж головою працювати
Не вельми вже й складна робота!—
Зробив свій висновок Баран пихатий,
Розбивши лобом вщент нові ворота...

Дмитро БАРАБАН.

м. Мала Виска
Кіровоградської області.

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

Мал. Л. ТЕЛЯТНИКОВА

— За роботу, негідники! Відпочивати будете в тюрязі!!!

НЕ ПЛАЧ СПОЖИВАЧ

НОВОРІЧНІ ПОРАДИ

А ВДОМА КРАЩЕ

Відома ситуація — дружина рветься зустрічати Новий рік до знайомих, а чоловікові так не хочеться кудись іти! Він упевнений, що зустрічати це свято найкраще вдома. Що робити? Сваритися? Ні в якому разі! Якщо добре помізкувати, вихід знайти можна. Один з них ми і пропонуємо.

Чоловік купує в подарунок своїй дружині чобітки виробництва Малогрушківського взуттєвого цеху виробничого об'єднання «Поділля» і просить взути їх у святковий вечір.

Дружина в обнові виходить на вулицю, аби іти в гості. Робить кілька кроків. І тут від чобітків відпадають підошви. Оскільки приклеєні вони таким клеєм, що боїться і снігу, і дощу.

Доведеться дружині вертатися. І за браком часу залишатися зустрічати Новий рік вдома.

ЯК ЗЕКОНОМИТИ КАВУ?

Як відомо, гості в новорічну ніч нахабніють — кави вимагають. Звичайно ж, відмовити їм у цьому тонізуючому напої незручно. І ось тут в нагоді господарю стане кавомолка виробництва спільного одесько-бельгійського підприємства «Стен-люкс». На очах у здивованого гостя кавомолка з ревом і виттям почне перемішувати кавові зерна, залишаючи їх неушкодженими. Гості несамовито лаятимуть халтурників, а кава зате ціла-цілісінька лишиться задоволеним господарям.

БЕЗПЕЧНА ЗАПАЛЬНИЧКА

Статистика фіксує найбільшу кількість пожеж саме у новорічну ніч. Це, мабуть, відбувається тому, що не зовсім тверезі люди, втрачаючи самоконтроль, починають порушувати правила пожежної безпеки. Скажімо, невиправдано часто клацають запальничками, запалюючи не тільки сигарети чи бенгальські вогні, а й жіночі блузки та ялинкові гілочки.

Саме для таких чоловіків і випускає криворізьке підприємство «Римар» одноразові запальнички. Незважаючи на назву і попри всі ваші зусилля, вони жодного разу не запалюються. Отже пожежну безпеку гарантовано.

ШАМПАНСЬКОГО!

Пити цілу ніч і залишатися при цьому тверезим — про таке можна тільки мріяти! Бо, як ми знаємо, найбільші неприємності у питущих людей трапляються саме через зловживання спиртним. Можливо, з цієї причини, а може, — з іншої, мале підприємство «Край» продукувало незвичайне шампанське. У звичайній для нас пляшці, з не менш звичною етикеткою було налито безалкогольний, трохи газований напій — підфарбована, підсолоджена вода.

Завдяки старанням працівників Товариства захисту прав споживачів випуск цього напою припинено. Але кілька тисяч пляшок встигло розійтися по торговельних кіосках. Отже, шукайте, питайте!

ДУЖЕ СМІШНИЙ РОЗИГРАШ

Який новорічний вечір обходиться без сюрпризів! І, звичайно, бажано, щоб сюрпризи були веселими. Чудовий спосіб розсмішити гостей — це одному з них підсунути під час святкування новенький стілець виробництва Стажанської меблевої фабрики, що на Херсонщині. Ніжки в стільця тут же роз'їдуться, і бідолаха гепнеться на підлогу. Сміху буде!

КОРОТКО КАЖУЧИ

✦ *У шлюбі одні шукають щастя, а інші... його втрачають...*

✦ *Якщо не в грошах щастя, то чому без них так погано?!*

✦ *Мудрість приходить з роками... А дурість — миттєво!*

Олександр СУХОМЛИН.

м. Херсон.

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

— Тепер і у нас телевізор з дистанційним управлінням...

Мал. В. ЧМИРЬОВА

Мал. О. ГУЦОЛА

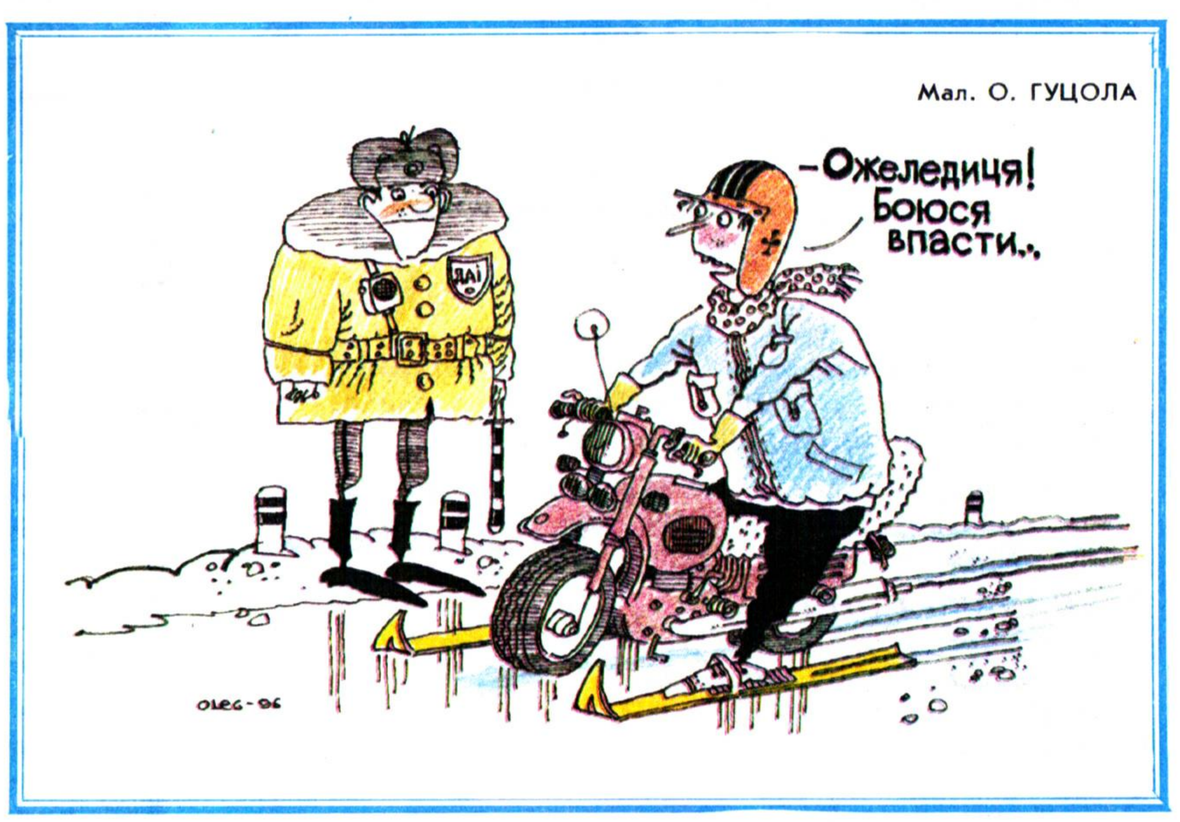

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО

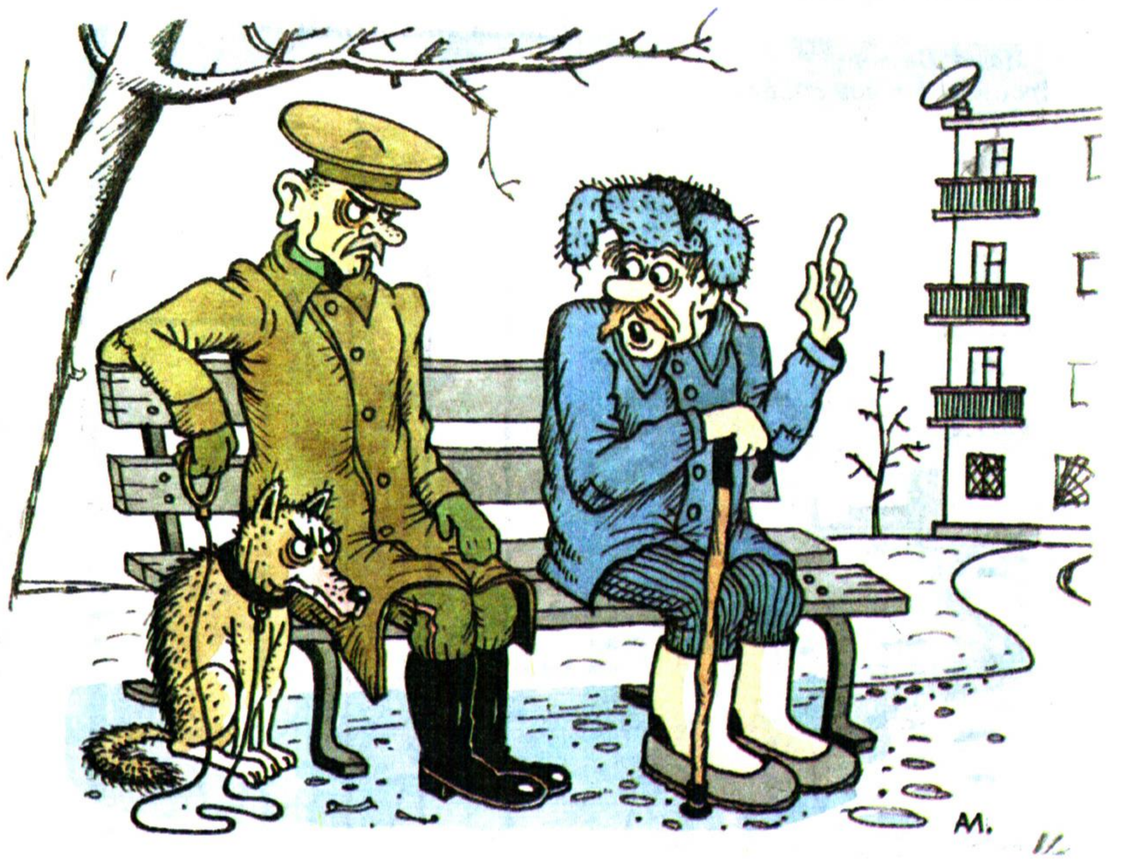

— Як владі не служи, а пенсія — однакова...

Мал. О. КОНОВАЛЕНКА

— Битися прийшов, Котигорошко?
— Ні, наймatися до вас охоронцем...

«Фірма запрошує молодих, енергійних, здорових хлопців у віці до 65-ти років».

«Приглашаем пенсионеров и домохозяек для обклеивания объявлений на дому».

«Меняю Одессу на квартиру в Киеве, с доплатой».

(З об'яв).

Надіслав Григорій СУПРУН.

м. Київ.

●

«Пілорама проізводіть розпіловку поочірьодно. Пінсіонерів у перву очірідь, потом своїх робочіх і в третю очірідь всіх жилающіх».

«Благодаря поломкі автобуса пасажири із 6.30 сядуть на 7.00, а ті, що не влізуть перенисуця на 8.00».

«КАЛЬКУЛЯЦІЯ
матеріальних витрат на ремонт трактора Т-40.
1. Колінвал 1 шт. 40 гривень
2. Втулки 2 шт. 15 гр.
3. Болти 24 шт. 4 гр.
4. Гайки 24 шт. 2 гр.
5. Трактористи 2 шт. 22 гр.
6. Пів слюсаря 11 гр.
РАЗОМ 53,5 штуки 94 гривні».

Надіслав Дмитро БАРАБАН.

м. Мала Виска
Кіровоградської області.

Мал. Л. ТЕЛЯТНИКОВА

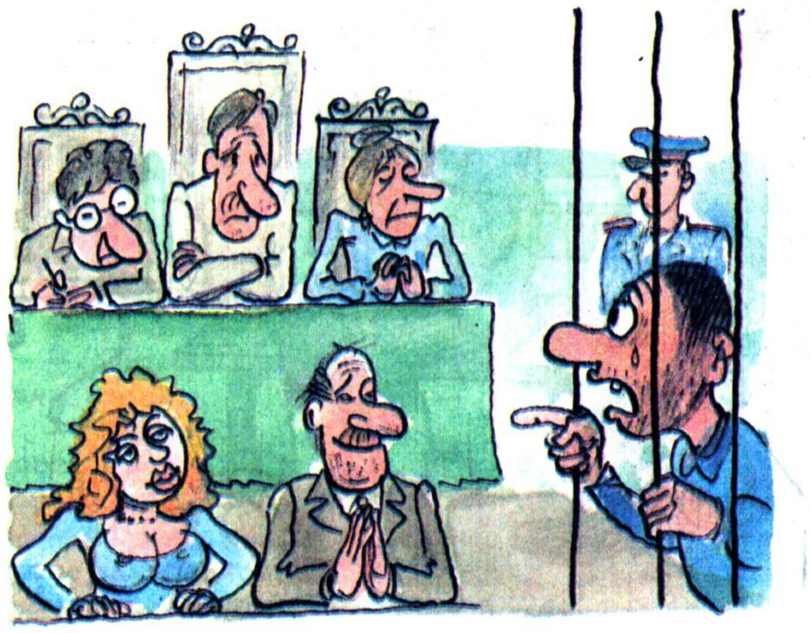

— Та не гвалтував я. Просто — не заплатив...

Арт БУХВАЛЬД

У царстві реклами

Був час, коли дістати порнографічну книжку можна було, лише вивізши її нелегально з Парижа. Проте тепер у Сполучених Штатах повно таких дешевих книжок кишенькового формату, які переплюнули все, що можна дістати в Парижі.

Звичайно, кожен має право заробити долар-другий за нашої системи вільної ініціативи, і якщо люди бажають купувати порнографічну літературу — це їхня справа. Але я не згоден, коли видавці роблять із не порнографічних книжок порнографічні, вміщуючи на обкладинках пристойних книжок напівголих жінок і додають зміст, який створює невірну уяву про сюжет.

Якщо ця тенденція збережеться, то наші видавці кишенькових видань ось так викладатимуть зміст добре відомих нам творів. Скажімо:

«Білосніжка та сім гномів»: історія русявої незайманої дівчини, яка перебуває у полоні деформованих чоловіків із різними пристрастями.

«Попелюшка»: гарна, жагуча жінка оголює ноги перед чоловіком, якого кохає, у той час як її мачуха та нерідні сестри змовляються, як позбавити пам'ятної ночі в її житті.

«Аліса в країні чудес»: молода дівчина шукає щастя в зловісному, перевернутому світі тваринних бажань. Чи зможе вона колись повернутися до нормального життя після такого низького падіння?

«Геккльбері Фінн»: розгнузданий молодик тікає з дому, щоб допомогти негру-рабу врятуватися від спокусливої міс Вотсон.

«Острів скарбів»: екіпаж судна, схильний до пограбувань і насильства, висаджується на острів, де живуть хтиві каннібали. Незайманий хлопець пізнає таємницю повноліття.

«Червона шапочка»: дівчинка йде на гостини до бабусі. В її ліжку бачить вовка. Читайте, що станеться, коли дівчинка відмовить вовку лягти з ним.

«Том Сойєр»: банда неповнолітніх хуліганів вимащує білою фарбою все місто, ріже, вбиває для вдоволення своїх інстинктів.

І далі в тому ж стилі... Щодо обкладинки — то це справа видавців. А художники навряд чи погодяться малювати верби на вітрі.

Переклад з англійської
В. СМИРНОВОЇ.

Адам ОХОЦЬКИЙ

Вахта під столом

У гості до Банащиків я ішов з поганим настроєм. Я знав, що хазяї — люди гостинні, що на столі буде ціла батарея пляшок і, як завжди, мене умовлятимуть випити, а пити я не маю і найменшого бажання.

Своїм побоюванням я поділився з хазяїном уже після першого тосту, але Банащик ласкаво поплескав мене по плечі.

— Усе в порядку,— пошепки сказав він,— не хвилюйся, діду. Можеш взагалі не пити, якщо не хочеш. Тільки, благаю тебе, не псуй настрою присутнім своєю тверезістю. Я тут про всяк випадок дещо придумав...

І у відповідь на мій запитальний погляд додав:

— Серед моїх гостей іще шість чоловік таких же запеклих противників алкоголю, як ти, тому спеціально для вас я найняв одного типа. Він буде весь вечір сидіти під столом і чекати. Я наливаю у чарки, ніхто не відмовляється, але коли треба пити, той, хто не хоче, непомітно опускає свою чарку під стіл, а там найнятий мною тип випиває за нього. Скажи, що погано придумано! Вечір проходить чудово, гості роблять вигляд, що п'ють, тип під столом одержує сто злотих за свою роботу — і всі задоволені!

— Це ж треба до такого додумatися! — висловив я захват з приводу цього мудрого рішення.

...Коли компанія розійшлася по домівках і я почав одягатися, підстільний громадянин виліз з свого укриття. Мені, звичайно ж, було важко відмовитися від бесіди з ним.

— Ну, як ви там попрацювали під столом! — поцікавився я.

— Мене більше ніколи і ніхто в житті на таку роботу не підіб'є! — заявив він, витираючи обличчя рукавом.

— Але ж вам заплатили, та ще й випивка безплатна,— підморгнув я.

— А хай вона горить, така випивка! Я гадав, що це дійсно вигідна справа. От, думав, нап'юся на місяць наперед. Напився — аякже! Жодна свинюка і грама під стіл не відправила. Алкоголіки прокляті!

Він поправив пом'ятий піджак, сумно глянув на стозлотову купюру, затиснуту в руці, і тяжко зітхнув:

— Піду вип'ю. Щоб вона горіла — така робота!

Переклад з польської
О. СТАХОВСЬКОЇ.

— Дозвольте провести вас додому!..
— А де пан живе!

— Ще одну ложечку за другу секретарку...

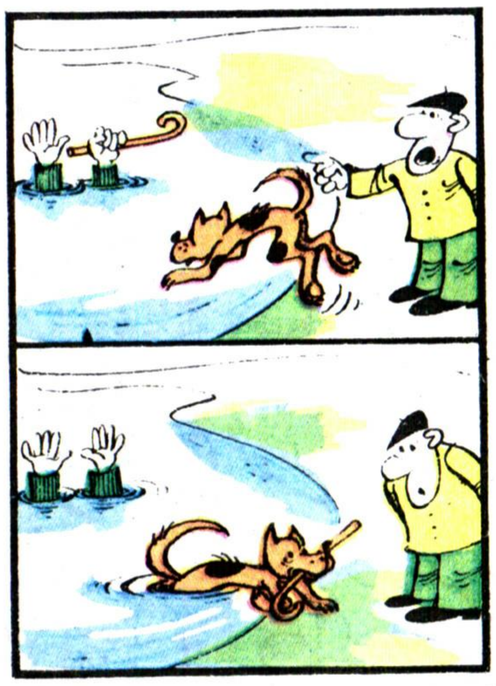

— Нарешті прекрасне зображення! Отак і тримай, любий!

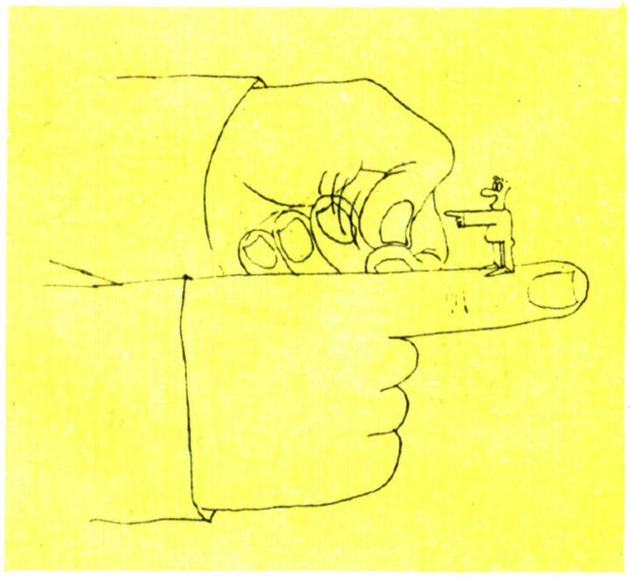

— До Мурзика знову прийшла ця шльондра...

— Офіціанте, вино у вас якесь каламутне!
— Вино гарне. То фужер брудний!

— А оце еротичний додаток до «Букваря»...

— Мамо, дай п'ятдесят центів. Я хочу одружитися...

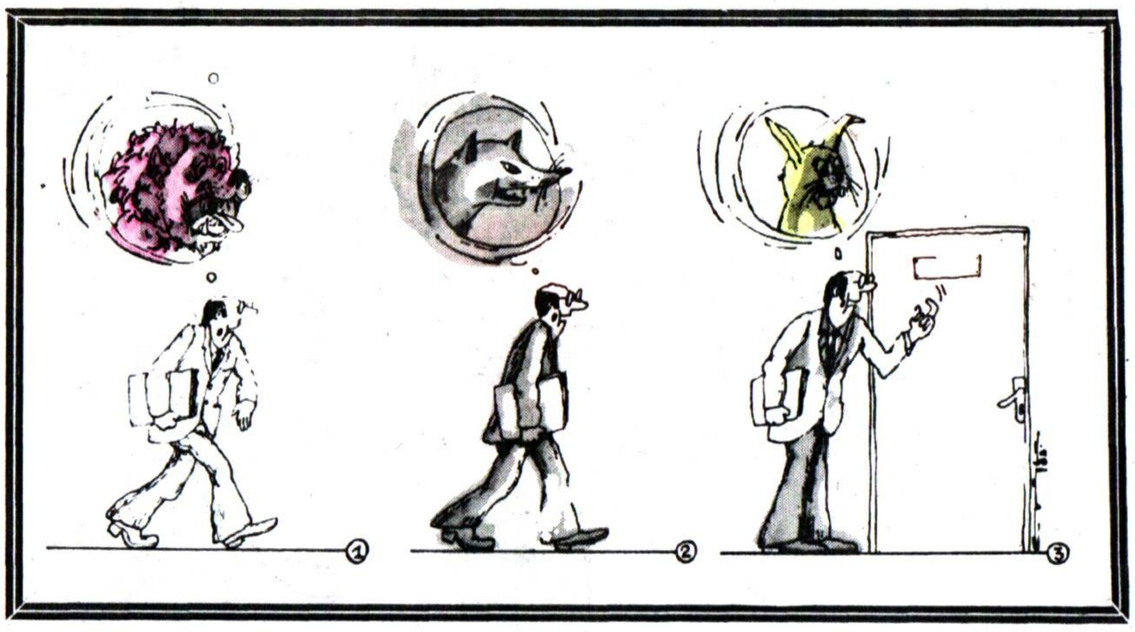

— Не будіть! Це дружина нашого спонсора...

ПЕРЕЦЬ № 12 (1449)

Головний редактор
Ю. ПРОКОПЕНКО.

Редакційна колегія:
В. БОНДАРЕНКО,
А. ВАСИЛЕНКО,
П. ГЛАЗОВИЙ,
В. ЗЕЛІНСЬКИЙ
(головний художник),
Ю. ІЩЕНКО (заступник головного редактора),
Д. МОЛЯКЕВИЧ,
М. ПРУДНИК
(відповідальний секретар),
І. СОЧИВЕЦЬ.

Засновники:
видавництво
«Преса України»
та редакція
журналу «Перець».

Зареєстровано
Держкомітетом
по пресі України.
Свідоцтво КВ № 736
від 20.06.1994 р.

Видавництво
«Преса України».

Редакція не завжди поділяє думку автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються.

Посилання на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 12.11.96.
Підписано до друку 02.12.96.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 26350 прим.
Зам. 0110612.

Ціна договірна.

© «Перець» 1996 р.

Видається
з січня 1927 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 441-82-14,
відділу листів та реклами
441-89-38, 441-89-15,
художнього відділу
441-89-11.
Факс 224-35-82.

Для телеграм:
Київ Перець.

Комбінат друку
видавництва
«Преса України».
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393.

БУДЬМО!

Ви ж казали, що вегетаріанець?

Так то я вдома вегетаріанець...

Давайте вип'ємо, щоб за столом свині не перево-дились!

Покладіть чоловіка під ялинкою. Я його завтра заберу...

На хвилинку відвернулась, і хтось м'ясо з тарілки поцупив...

Без вареників прожити, звичайно, можна, але наскільки цей світ збіднів би!

Все, я більше не п'ю! Я за рулем!..

Наїдайся тут, і щоб вдома тиждень нічого не просив!

Якщо не п'єш, то нема чого й закусювати!

Грибочки?! Ні, ні! Після реанімації я вирішила хоча б два місяці їх не їсти.

Василю, будь другом, сходи у сіни і у мій чобіт поставстакан з горілкою... бо жінка випити не дає.

-Ти не знаєш, хто це так здорово уплітає?

-Ні. Я думала, що то твій знайомий.

М'ясо понесеш після десерту. Нехай наїдаються.

Мал. А. Василенка